

Verenigde Fuchsia- en
Kuipplanten Liefhebbers

VFKL

April 2013

Jaargang 21 nr 2

CultiVaria

**Verenigde Fuchsia- en
Kuipplanten
Liefhebbers**

Inhoudsopgave

Pagina

Vaste planten op het balkon?	2
Hoe blijvend genieten?	2
Activiteitenplan 2013.	3
Planten die alle leden mogen en willen zien.	4
Van rups tot vlinder.	5
Yesterday, today and tomorrow.	6
De fuchsia galmijt. <i>Aculops fuchsiae</i>	7
Test uw kennis.	10
Citrusboompjes laten hun bladeren vallen.	11
Breevis Karna.	13
Veiling.	14
Vingerhoedskruid in een pot.	15
Het kan ook anders.	16
Verrast.	16
<i>Ricinus communis</i> .	17
Oleanders snoeien....	18
Een oranjeappeltje met bont blad.	19
Eng beest.	20
Gartenmeister Bonstedt.	20
Goede start voor grootbloemige Clematis.	20
Onbekend, maar bijzonder mooi.	21
Dat hebben <i>Camellia</i> 's nodig	22
Colofon.	23

Vaste planten op het balkon?

Het voordeel van vaste planten in potten en bakken is dat men niet zo bang hoeft te zijn dat ze de winter niet overleven. De meeste vaste planten zijn

Geranium.

winterhard. Een goed voorbeeld zijn de hosta's. Ze doen het goed in potten of bakken op een niet al te zonnig balkon of terras. Ze hebben niet zo veel verzorging nodig en zijn tevreden met regelmatig water en een beetje voeding. Aan het eind van het seizoen laat men de bladeren

afsterven, dekt met het afgestorven blad de plant af en laat ze op het balkon staan. Alleen bij strenge vorst moet de plant naar een minder koude plek omdat dan de kans bestaat dat de wortelkluif bevriest. Het planten in een kuip of pot heeft verder het grote voordeel dat slakken geen schade aanrichten aan de bladeren.

Niet alleen hosta's zijn geschikt voor potten en bakken. Ook andere vaste planten doen het goed in

Coreopsis.

potten en bakken. De geranium (niet bedoeld de pelargonium) doet het ook goed op het balkon in een pot. De plant houdt van licht en warmte, maar niet van een natte wortelkluif, schaduw en te veel bemesting. De geranium houdt van een beetje kalk en kan daardoor goed overweg met leidingwater. De geranium is ook geschikt voor in een hangpot.

Mooie vaste planten voor in een pot of kuip zijn lavendel, eendagslelie, (*Hemerocallis*) zonnehoeve, (*Echinacea*) meisjesogen, (*Coreopsis*) vetkruid (*Sedum*), en kattenkruid (*Nepeta*), *Astilbe*.

H. Stoffels

Hoe blijvend genieten?

In de zomer kan men volop genieten van de planten op het balkon, op het terras en in de tuin. Met een aantal tips is het mogelijk de planten tot aan de herfst volop in bloei te houden. Uitgebloeide bloemen verwijderen alvorens ze vanzelf afvallen zorgt ervoor dat de planten er mooi uit blijven zien. Bovendien wordt de zaadvorming, die veel energie vraagt, voorkomen, zodat de energie naar de knopvorming en bloei gaat. Wanneer de uitgebloeide bloemen in de planten blijven hangen gaan ze rotten en zorgen voor schimmelinfecties zoals botrytis. Het regelmatig schoonhouden van de plant heeft dus niet alleen een esthetische functie.

Zeker planten in potten en bakken moeten regelmatig van meststoffen worden voorzien. Hun wortels bestrijken maar een beperkte inhoud en daarom is extra voeding noodzakelijk. Planten in potten, kuipen en bakken moeten een enorme prestatie leveren en daarom is regelmatige voeding noodzakelijk. Het controleren van de vochtigheid van de grond is noodzakelijk. Een tekort aan voeding is vaak te zien aan de verkleuring van de bladeren en dan is het jammer dat de planten er minder gezond uitzien. Bemesting met een samengestelde meststof vanaf het begin van beplanting is dus een must.

Bedenk dat planten ook wel eens bezocht kunnen worden door plaagdieren. Bij het water geven kan men de planten bekijken en erop letten of er zich luizen, witte vliegen of spint op de bladeren bevinden. Er voor zorgen dat het geen plaag wordt bereikt men door meteen in te grijpen. Datzelfde geldt voor schimmelinfecties. Meeldauw kan vaak voorkomen worden door een goede verzorging. Wanneer men bij de eerst aantasting meteen de bladeren verwijdert en een goed bestrijdingsmiddel gebruikt kan men erger voorkomen. Surfinea's die goed verzorgd worden d.w.z. wanneer ze de juiste voeding krijgen zijn minder ontvankelijk voor schimmelinfecties.

H. Stoffels

Activiteitenplan 2013 (4 leden vergaderingen)

maand	datum	activiteit	Uitvoeder(s)
febr.	do 21	Ledenvergadering (19.00 uur) Agendapunten: -Verhaal over veredelen fuchsia's -Activiteitenplan 2013 -Begroting 2013 -Plant voor het voetlicht -Loterij	Bestuur Mario de Cooker Voorzitter Voorzitter ? Bestuur
maart	za 16	Bezoek aan kweker: -de Nachtwaker in Moorslede -terugweg stop bij Ectortuinen Drummen	Bestuur.
	za 30	-stekdemonstratie voor nieuwe leden in kas 12 in Tudderen. Iedereen is welkom.	Bestuur
april	do 25	Jaarvergadering 19.30 uur Agendapunten: -jaarverslag -fin. jaarverslag -bestuursverkiezing -nieuwe voorzitter -tombola -plant voor het voetlicht . -koffie en vlaai	Jo Sieler Jan Bertrand bestuur bestuur AC AC
mei			
juni	do 20	Plantenveiling	Bestuur.
	zo. 23	Tuinbezoek per bus aan: -romantische tuin " t Goede Gevoel" in Westerlo 4000m2 -Exotentuin St Truiden	Bestuur
	zo 30	Euregionale Topkwekersdag Schutterspark Brunssum.	infostand
juli	zo 14	-opentuin dag VFKL-leden	Bestuur.
	do 11	Ledenvergadering 19.30 uur -plant voor het voetlicht -lezing?	Bestuur
aug	zo 4	Oude ambachten Einighausen	-Bestuur en leden

sept.			
oktober	di 15	Ledenvergadering -plant voor het voetlicht -grote clubactie -spreker extern (ideeën?)	-bestuur -een van de leden -mw. Hellenbrand -bestuur
	za. 12	-Snoeidemo bij Intratuin	Bestuur
nov	zo 17	-gezellig samenzijn VFKL leden	Bestuur
dec.			

Opmerking:

-Laten alle leden nadenken welke informatie zij nog willen verkrijgen tav hun hobby. Wellicht kunnen we een externe spreker hiervoor uitnodigen.

Cultivaria

-Het verkrijgen van adverteerders in CultiVaria word steeds moeilijker. Een oproep aan alle leden.

Zijn er wellicht potentiële adverteerders in uw buurt die we kunnen benaderen ?

Planten die alle leden mogen en willen zien.

Tijdens de ledenbijeenkomst van donderdag 11 juli hopen we weer een aantal planten te zien in zaal Keulen en wel planten die door leden zijn meegebracht om andere leden te laten zien. Elkaars hobby bewonderen geeft een bijzonder gevoel en dat willen we opwekken. De strijd wordt gestreden in 4 groepen en wel

- fuchsia's kleiner dan 60 centimeter**
- fuchsia's groter dan 60 centimeter**
- kuipplanten kleiner dan 60 centimeter**
- kuipplanten groter dan 60 centimeter.**

De tentoongestelde planten worden beoordeeld door een deskundige jury. Deze jury bestaat uit de leden van de vereniging. Tijdens de pauze mag iedereen zijn stem uitbrengen en voor de tombola wordt de uitslag bekend gemaakt. Het wedstrijdelement is niet zo belangrijk, al zal de vereniging de winnaars een kleine beloning geven. Toch is meedoen belangrijker dan winnen en bovendien leert men ook nog iets door de uitwisseling van gegevens. Als vereniging gaan we er van uit dat vele leden de moeite nemen een paar planten mee te brengen. Men hoeft niet in elke categorie vertegenwoordigd te zijn.

Meedoen is belangrijk voor u en voor de vereniging.

Van rups tot vlinder.

Volle zon.

Regelmatig verschijnen in de zomer vlinders in de tuin. Een van de mooiste vlinders is de Koninginnepage. Heel vaak is een aantal vlinders te vinden op de Lantana die midden in de tuin staat.

Deze kuipplant met zijn vele bloemen staat in de volle zon en daar vlinders van warmte houden is het niet verwonderlijk dat ze deze plant kiezen. Vlinders zijn koudbloedige dieren en ze hebben de warmte

van de zon nodig om voldoende energie op te doen bij hun zoektocht naar nectar. Een Lantana die wat meer in de schaduw van een Magnolia staat wordt veel minder bezocht. Deze plant wordt alleen bezocht wanneer het in de zon heel erg warm is. De vlinder bezoekt de bloemen van de Lantana natuurlijk niet alleen omdat het er zonnig is. Voor hun activiteiten hebben ze ook voedsel nodig in de vorm van nectar en de Lantanabloem is daar rijk aan. Nectar is de benzine waarop de vlinder draait.

Waardplanten.

Wil men veel vlinders in de tuin hebben, dan zal men ook de nodige aandacht moeten besteden aan de voortplanting. Dat betekent dat er planten in de tuin of in de buurt moeten staan die als voedsel dienen voor de rupsen. Deze zogenaamde waardplanten zijn onmisbaar voor het voortbestaan van de vlinders, want de Koninginnepage leeft maar ongeveer 18 dagen en in die tijd moet hij zijn eitjes kwijt. Helaas zijn er in onze tuinen niet veel waardplanten meer. De Koninginnepage is een trouwe bezoeker van de moestuin, die helaas steeds minder in trek is bij tuinliefhebbers. In de moestuin vindt de vlinder venkel, dille, pastinaak en wortelloof om zijn eitjes (500!) op te leggen.

Verdediging.

De rups van de Koninginnepage is vrij groot en heeft een opvallende tekening. Toch is dit een soort bescherming, want insecteneters hebben geleerd dat de rups niet lekker smaakt en daarom blijven ze er van af. Bovendien scheidt de rups een vieze geur af wanneer er gevaar dreigt en daardoor worden insecteneters afgeschrikt. Na het rupsenstadium vindt de verpoping plaats en na enkele weken is een nieuwe Koninginnepage geboren.

In de tweede helft van de zomer.

Op mijn kuipplanten verschijnt de Koninginnepage in de tweede helft van de zomer. Dat is niet zo verwonderlijk, want dat is de periode waarin de meeste kuipplanten bloeien. De eerste generatie die reeds in mei rondvliegt kan in mijn kuipplantentuin geen bloemen vinden die al bloeien en daarom is het ieder jaar weer wachten tot juni/juli op de Koninginnepage die vooral mijn Lantana's bezoekt.

Overwintering.

Elk jaar weer verschijnen er nieuwe Koninginnepages en wanneer ze als pop de winter op een beschermde plek hebben doorgebracht zullen ze vanaf mei weer rondvliegen.

H. Stoffels.

Vlindereitjes.

Yesterday, today and tomorrow.

De naam van de plant op de foto is Brunfelsia pauciflora. Ze groeit oorspronkelijk in de vochtige gebieden van Midden- en Zuid-Amerika en is daar een schitterende struik, die wel drie meter hoog kan worden en volop

bloeit met bloemen die in kleur variëren van lila naar lavendel en wit. Aan deze kleurverandering dankt de plant haar bijnaam. De eerste bloemen zijn diep lila, later verkleuren ze naar lavendel om een even later een witte kleur aan te nemen. (Yesterday= diep lila, today= lavendel en tomorrow= wit) Voor een goede groei heeft de plant een lichtzure grond nodig en regenwater heeft duidelijk de voorkeur boven leidingwater. De wortelkluif moet vochtig gehouden worden en mag nooit helemaal uitdrogen. Daarbij komt dat ze overgevoelig is voor een lage luchtvochtigheid. Is dat het geval, dan legt de plant gauw het loodje. Ook deze plant kan niet zonder voeding maar vanaf september krijgt ze geen voeding meer en minder water. Het beste kan men deze plant overwinteren in een lichte ruimte bij een temperatuur van ongeveer 12°C. Dan begint de rustperiode van de plant en in deze periode worden de knoppen gevormd.

Om tot een goed bloeiende struik te komen is het nodig dat de plant na de bloei teruggeknipt wordt en dan vereist ze een warme standplaats. Van de terug geknipte scheuten kan men stekken maken en vooral in het voorjaar en de zomer wortelen deze vrij goed.

Aan de standplaats stelt Brunfelsia ook eisen. Ze staat graag in de zon, maar niet in de brandende middagzon. Op een snikhete dag houdt ze van gefilterd licht.

Gezien de eisen die de plant stelt kan ze het best als **kamerplant** gehouden worden. De plant heeft de tomaat, de aardappel en de paprika als familielid.

Samengevat: Deze plant kan alleen een succes zijn als de juiste grond en de juiste voeding zijn gebruikt, de standplaats juist is en de luchtvochtigheid in orde.

Zelf heb ik geprobeerd een Brunfelsia pauciflora te kweken, maar dat is al jaren geleden. Toen wist ik nog maar weinig van planten. Ook nu ben ik in het bezit van een Brunfelsia en deze staat momenteel (februari 2013) nog in de koude kas. Daar wordt ze vrij droog gehouden en binnenkort verhuist ze weer naar de woonkamer. Daar loeren voor deze plant toch weer gevaren. Door een te kort aan voeding kunnen de bladeren geelachtig verkleuren: door de droge lucht kan ze haar knoppen laten vallen: door de droge lucht zijn de bladeren zeer aantrekkelijk voor bladluizen en spint. Daarbij moet ik niet vergeten dat ze niet verpot moet worden, want de wortels staan graag in een krappe pot.

H. Stoffels.

QUADAKKERS
VERSMARKT EN MEESTERTRAITEUR
HET LEKKERSTE PLEKJE VAN LIMBURG
VIND JE IN VOERENDAAL EN NEERBEEK
WWW.QUADAKKERS.NL

**KWALITEIT
UIT EIGEN
KEUKEN**

QuadaKkers Catering & Partyservice Hogeweg 24, 6367 BD Voerendaal 045 5 75 42 69
QuadaKkers Slagerij & Delicatessen Furenthela 8-10, 6367 TL Voerendaal 045 5 75 12 60

De fuchsia galmijt.

Aculops fuchsiae

Veel fuchsialiefhebbers zullen wel eens gehoord hebben van de Fuchsia galmijt, maar omdat men - gelukkig maar- de symptomen niet gezien heeft kan men de ziekte moeilijk herkennen. De aanleiding tot dit artikel is een vraag die via e-mail gesteld werd door Lou Tops en omdat het toch belangrijk is dat ook de leden van de VFKL er iets over weten volgt hier uitgebreide informatie. Hopelijk draagt dit artikel bij om problemen te voorkomen.

Wat is een fuchsia galmijt?

De fuchsia galmijt of *Aculops fuchsiae* is een insect dat maar 0,25 millimeter groot is en dat speciaal op fuchsia's voorkomt. De mijten veroorzaken een ernstige misvorming, vooral van de groeipunten, maar ook op de bladeren, scheuten en bloemen vormen zich gallen. Wanneer de mijten eenmaal aanwezig zijn zijn ze moeilijk te bestrijden.

Niet zichtbaar met het blote oog, maar hoe is een aantasting dan te herkennen?

Alleen met een microscoop die 40 x vergroot zijn de mijten te vinden op de fuchsia's. Ze hebben een langwerpig lichaam, een lichtgele kleur en twee paar poten. De aanwezigheid is alleen te zien aan de aangerichte schade aan plantendelen. Deze zijn dan samengesmolten, verdraaid, gezwollen en hebben een rode kleur gekregen.

Hoe verspreiden de mijten zich?

Omdat de beestjes zo klein zijn worden ze meegenomen door de wind en over grote afstanden verspreid. Ook insecten, vogels, vooral bijen werken mee aan de verspreiding. En dan zijn er nog de fuchsialiefhebbers die onbewust voor de verspreiding kunnen zorgen door planten te kopen of uit te wisselen die besmet zijn.

Het is dus van het grootste belang dat men geen planten koopt of stekken meeneemt uit gebieden waar de aanwezigheid van de fuchsia galmijt geconstateerd is.

Hoe kan zo snel een plaag ontstaan?

Het ontstaan van de plaag heeft alles te maken met de levenscyclus van de Fuchsia galmijt. In een korte tijd, 2 tot 4 weken, doorloopt de mijt vier stadia. Ei-larve-nimf-volwassen dier. Een vrouwtje legt 50 eitjes en deze komen, afhankelijk van de temperatuur (18°C) in 1 week uit. Er van uitgaande dat de helft van de eitjes van het vrouwelijke geslacht zijn komen er in een mum van tijd (tussen voorjaar en herfst) honderden mijten bij. In dit geval is dus duidelijk sprake van een plaag. Zowel de eitjes als de larven en de nimfen kunnen overwinteren. Zij houden zich schuil onder de bast van de planten in de overwinteringsplaats. Bij een warme overwintering in een kas zijn ze zelfs dan actief.

Waar komt *Aculops fuchsiae* vandaan?

De Fuchsia galmijt is afkomstig uit Zuid-Amerika en met name Brazilië. Daar werd de mijt in 1981 voor het eerst waargenomen. Zeer veel schade werd aangericht in Californië. Hier was de plaag zo groot dat vele fuchsialiefhebbers met hun liefhebberij gestopt zijn. Natuurlijk duurt het niet lang voordat zich zo iets verplaatst naar andere werelddelen, inclusief Europa.

Het internationale verkeer tussen de werelddelen zorgt er voor dat niet alleen goede zaken, maar ook slechte zaken de wereld veroveren.

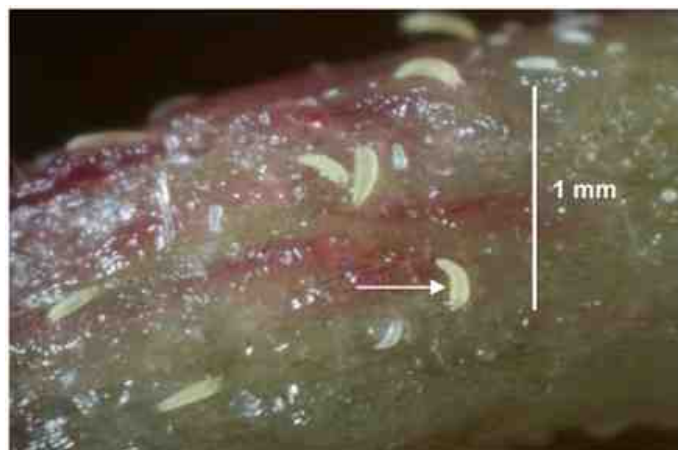
In de zomer van 2003 was het dan ook zover en werd de aanwezigheid van *Aculops fuchsiae* vastgesteld in Bretagne. (Frankrijk) Later werden er ook aangetaste planten gevonden in Duitsland, België, de Kanaaleilanden en het Verenigd Koninkrijk.

Hoe gaat de mijt te werk?

De fuchsia galmijt is een beestje dat nog kleiner is dan de spintmijt en deze is met het blote ook nauwelijks waarneembaar. Een groot verschil tussen beide is dat de spintmijt tijdens warme, droge periodes zich aan de onderzijde van het blad **op** het blad bevindt,

terwijl de fuchsia galmijt zich voornamelijk **in** het bladweefsel nestelt en verder leeft in de ontstane gallen. De mijten zuigen sap uit de bladeren, maar scheiden daarbij een sap af dat de groei van de planten negatief beïnvloedt. Door de galvorming is de Fuchsiegalmijt moeilijk te bestrijden. Bovendien zijn er geen bestrijdingsmiddelen die door particulieren gebruikt mogen worden. Het middel Kelthane is ook uit de handel genomen voor particulieren.

Welke planten dienen als waardplanten?

De galmijten zijn voornamelijk te vinden op drie species nl. Fuchsia aborescens, F. magellanica en F. procumbens. Bovendien zijn ze aangetroffen op een aantal cultivars zoals "Mrs. Popple" en "Margaret Brown". Ze gaan niet bewust op zoek naar planten, maar worden er naar toe gebracht door de wind, vogels, bijen, mensen enz.

Er is ook een aantal planten dat niet zo gauw aangetast wordt. F. boliviana, F. minutiflora, F. microphylla subs hindalgensis, F. radicans, F. thymifolia, F. tinta, F. venusta en de cultivars Baby Chang, Chance Encounter, Cinnabarina, Isis, Mendocino, Mini, Miniature Jewels, Ocean Mist en Space Shuttle.

Hoe kan de uitbreiding gestopt worden?

Natuurlijk op de eerste plaats door het kopen of ruilen van planten die niet besmet zijn.

Omdat de galmijten zo moeilijk te bestrijden zijn is de beste oplossing de planten te verwijderen, hoe pijnlijk dat ook is. Ook de planten waarvan men denkt dat ze clean zijn moet men verwijderen, want een enkele nog aanwezige mijt kan het begin zijn van een nieuwe plaag. Daarbij moet men de planten via een zo kort mogelijke weg uit

de tuin verwijderen. Het opbergen in een vuilniszak kan helpen en wanneer men de zak niet meteen kan wegbrengen legt men de dichtgebonden zak in de fel schijnende zon, zodat het grootste gedeelte van de beestjes stikt. Wanneer men een vuurtje kan aanleggen kan men alle planten verbranden en dat is eigenlijk de beste oplossing.

Hopelijk geeft dit artikel een beeld van de moeilijkheden en problemen met de Fuchsia galmijt. Bij de samenstelling van dit artikel heb ik veel gelezen op internet en vooral teksten uit Engeland.

H. Stoffels.

Even tussendoor:

Bartje let tijdens de taalles op school heel goed op. Hij mag meepraten en vertelt de meester over thuis. Omdat hij moeilijk in slaap kon komen heeft hij de nacht in het bed van zijn moeder doorgebracht en dat zegt hij tegen de meester "Ik heeft vannacht bij mama geslapen", waarop de meester zegt: "Ik HEB vannacht bij mama geslapen," waarop Bart zegt: "Ik heeft u niet gezien."

Fuchsia's & Pelargoniums
voor een bijzonder assortiment

- 3600 soorten Spek Fuchsia's
- 350 soorten Pelargoniums
- eenjarige zomerbloeiers
- zomerbloemenpluktuin
- groenworkshops voor groepen

We verzenden ook bewortelde stek, kijk hiervoor op www.kwekerijvandervelde.nl

Catalogus 2013 met vele nieuwe Fuchsia's en pelargoniums, verkrijgbaar door €5,95 over te maken op rek. nr. 409667854

Openingstijden:

2 mrt t/m 29 juni	ma t/m za	9:00 - 12:00 uur 13:00 - 17:00 uur
3 juli t/m 26 okt	wo, do vr, za	9:00 - 12:00 uur 9:00 - 17:00 uur

2e Paasdag, Hemelvaartsdag, 2e pinksterdag, Koninginnendag | 11:00 - 17:00

Grote Fuchsiashow met thema Latijns Amerika
4 t/m 7 sept. en 11 t/m 14 sept.

kwekerij van der Velde Borchgraverweg 3a | 8181RW Heerde | Tel. 0578-695727
www.kwekerijvandervelde.nl | info@kwekerijvandervelde.nl

Namen van planten:

Test uw kennis.

In onderstaande tabel moeten namen van planten ingevuld worden. Een korte omschrijving van de planten vindt u onder de tabel. In alle in te vullen namen vindt u cijfertjes en gelijke cijfertjes corresponderen met gelijke letters. Indien u de namen juist invult leest u in de blauwe vakjes van boven naar beneden een woord.

1		6	1		10	7	4			2						
2					1		4			10		2				
3		5	2	10					4	1			2			
4					2		10		3			3				
5				10								3	4			
6							1			6	3		3			
7			2		2	9				1		3	8			
8							2			4	10			1		3
9			5	2	4	3			7	2				4		
10	10	4	3		3	8				2		3				
11					2		2		2		9	2				
12					2		9				8	8	3			
13				10	1	8	2		9		2					

1. voorjaarsbloeiër
2. hydrangea
3. palm
4. hedychium
5. smaakt zoet.
6. kegeldragers
7. strelitzia
8. mooi in de nacht
9. waterplant
10. subtropische plant met stekels.
11. boom voor palisanderhout.
12. klimplant met wit melksap.
13. mexicaanse klimplant met grote, gele bloem.

De oplossing van de Filippine van februari is:

Een raaf broedt geen kanarievogel.

H. Stoffels

Mijn citrusboompjes laten hun bladeren vallen. Wat doe ik verkeerd?

Wanneer het over citrusboompjes gaat is dit een van de meest gestelde vragen. Er is altijd een vraag over gele bladeren en bladval. Toch wordt het verschijnsel veroorzaakt door de bezitter zelf. Niet uit nalatigheid, maar juist door een te goede verzorging. Uit onwetendheid geeft men citrusboompjes vaak te veel water en een onjuiste bemesting. Het probleem wordt dus vaak veroorzaakt door verkeerd water geven.

Importplanten.

Citrusboompjes worden geïmporteerd uit Zuid-Europese landen. Te denken valt dan aan Italië en Griekenland. In deze streken worden de planten niet in potten gekweekt maar in de volle grond. De reden hiervoor is dat een potgrond voor deze streken te los is. Doordat het er warm is verdampt het water in de potten te snel en omdat de volle grond uit klei bestaat worden de planten daarin opgekweekt. Klei houdt veel water vast en deze waterbuffer verdampt slechts langzaam. Erg veel water valt er in deze streken niet.

worden de planten daarin opgekweekt. Klei houdt veel water vast en deze waterbuffer verdampt slechts langzaam. Erg veel water valt er in deze streken niet.

In de **winterperiode** is het normaal dat de citrusplanten blad verliezen. Al zijn het groenblijvende planten, een aantal oude bladeren wordt vervangen op een natuurlijke manier. Door ouderdom verliezen bladeren hun functie en vallen af. Het wordt bedenkelijk wanneer de meeste bladeren afvallen.

In deze warme streken is de kleiachtige grond een uitstekende voedingsbodem voor de planten, want klei houdt niet alleen water vast, maar bevat ook veel voeding en sporenelementen. Wanneer de citrusboompjes groot genoeg zijn voor de verkoop worden ze uit de grond gestoken en opgepot. De gehele wortelkluit bestaat dan uit klei. Op zich is dat niet erg voor streken waar niet zoveel regen valt. Voor onze streken staan deze planten echter in de verkeerde potgrond. In onze natte zomers blijft de kleigrond te lang nat met als gevolg dat er geen lucht (zuurstof) bij de wortels kan komen. De wortels werken dan niet meer en geven geen voeding meer naar boven, naar de bladeren. De bladeren worden geel en vallen af. Menigeen denkt dan dat de plant watergebrek heeft en geeft de plant water. Dit werkt dan weer averechts en veroorzaakt een groei van slechte bacteriën. Deze tasten de wortels aan en het eindresultaat is dat de citrusboom dood gaat.

Verzorging.

Op het moment dat men de bladvergeling en bladval constateert kan men als volgt te werk gaan:

1. Controleer in wat voor soort grond de plant staat. Is dat in kleigrond, dan moet deze zo snel mogelijk vervangen worden door een goede, luchtige en voedselrijke grond. Alle klei moet van de wortels verwijderd worden, zodat de wortels een goed contact kunnen maken met de nieuwe grond waarin ook wat kleideeltjes zitten.
2. Is de kleigrond reeds eerder, bijvoorbeeld bij de aanschaf, door een goede potgrond vervangen en vergelen de bladeren alsnog, controleer dan de vochtigheid van de grond. In de meeste gevallen is deze dan te nat en komt er te weinig zuurstof bij de wortels. Het beste kan men dan de wortelkluit uit de pot halen en deze op een krant zetten. Dit is een karwei dat met de nodige voorzichtigheid moet gebeuren, want de luchtige potgrond valt gauw uit elkaar.
3. Is de wortelkluit niet te nat en vergelen de bladeren toch en vallen af, dan is er waarschijnlijk iets fout gegaan met de voeding. Citrusboompjes vragen regelmatig voeding en niet alleen wanneer de bezitter dat invalt. Regelmatig voeding geven van maart tot september zorgt ervoor dat de plant mooi groen blad krijgt, voldoende knoppen maakt en voldoende vruchten aanzet.

Ervaren en minder ervaren liefhebbers.

Voor de wat meer ervaren liefhebber van citrusboompjes is het water en voeding geven niet zo'n probleem. Hij kent de signalen van de planten, immers wanneer het blad enigszins krult is het tijd om water te geven. Deze manier van observeren en water geven is voor de leek niet aan te raden, want bij krullend blad is de wortelkluit al erg droog. Het risico van verdrogen is erg groot. Voor de minder ervaren liefhebbers is de vingermethode aan te bevelen. Met een vinger voelt men in de wortelkluit of er nog vocht aanwezig is. Is dat niet zo, dan kan men water geven.

Voeding.

De voeding die men geeft tussen maart en september mag zeker stikstofrijk zijn, want citrusplanten houden van stikstof. Zelf geef ik gedurende de zomer 20-20-20 en wel 16 gram per 10 liter water. Begin maart krijgen de planten een organische voeding als start en wel 7-6-12+4. Deze meststof wordt in de bovenlaag verwerkt met een krom gebogen vork en daarna krijgen de planten een royale hoeveelheid water. Dat water is nodig om de wortels in contact te brengen met de voedingsstoffen. De citrusboompjes

krijgen water zoals dat ook in de landen van herkomst gebeurt.

Gedurende een lange periode regent het in Italië, Spanje

en Griekenland niet en moeten de planten het doen met de in de wortelkluit opgeslagen watervoorraad. Pas bij een volgende regenbui wordt de voorraad aangevuld, maar die regenbui kan soms lang op zich laten wachten. Dit wetende laat men het best de wortelkluit aandrogen alvorens weer water te geven en wanneer men dan water geeft geeft men zo 'n grote hoeveelheid dat het water onder uit de pot komt. Voor mezelf heb ik een regelmaat in het geven van voeding ingebouwd. Elke derde keer dat ik water geef zit er voeding in. Natuurlijk niet de volle concentratie.

In de huiskamer.

Al die plantenliefhebbers die denken dat ze in de huiskamer kunnen genieten van de heerlijke geur van de bloemen moet ik teleurstellen. Citrusplanten houden van een koele rustperiode en in de warme huiskamer met haar droge lucht zullen ze niet lang leven.

4. Het risico van bladval en bladvergeling is vrij groot tijdens de winterperiode. Gedurende deze periode moeten de planten op een lichte plaats staan. Ze behouden immers hun blad en het licht moet zorgen voor een goede werking in het blad. Omdat de planten bij een lage temperatuur overwinteren (vorstvrij is voldoende) vindt er geen of zeer weinig verdamping plaats. De wortelkluit blijft dus lang nat en door het geven van water stikt de plant. Dit effect wordt nog gestimuleerd door het feit dat in de planten bij een temperatuur van 5°C of minder geen sapstroom plaats vindt. Het kan gebeuren dat bij deze lage temperatuur de citrusplanten wat blad laten vallen. Dat is echter geen probleem, want in de zomer wordt er weer nieuw blad aangemaakt. Overwinteren citrusplanten in het algemeen goed in een vorstvrije, lichte ruimte, dan wil dat echter niet zeggen dat de omstandigheden ideaal zijn. Het is te doen, maar een temperatuur van rond 8°C is idealer. In de plant blijft de sapstroom actief en de planten staan er wat beter op.

5. Ondanks de hiervoor genoemde verzorging kan er toch nog bladvergeling optreden. De veroorzaker daarvan kan water zijn. Citrusplanten houden niet van kalkrijk water. Wanneer men veel kalkrijk leidingwater geeft ontstaat er chlorose en chlorose betekent een bladvergeling door gebrek aan voedingsstoffen. Door kalk ontstaat een verkeerde zuurgraad in de wortelkluit en daardoor zijn de wortels niet in staat de voeding op te nemen. De bladvergeling kan men voorkomen door het geven van regenwater en wanneer chlorose toch de veroorzaker mocht zijn van de bladvergeling kan men aan het gietwater wat ijzerchelaat toevoegen. (2,5 ml per 10 liter water)

In de huiskamer.

Al die plantenliefhebbers die denken dat ze in de huiskamer kunnen genieten van de heerlijke geur van de bloemen moet ik teleurstellen. Citrusplanten houden van een koele rustperiode en in de warme huiskamer met haar droge lucht zullen ze niet lang leven.

Na de koele rustperiode kunnen de planten na de IJsheiligen weer naar buiten. Ondanks het feit dat ze in de koude kas gestaan hebben moeten ze buiten toch weer acclimatiseren en kunnen ze het volle zonlicht niet verdragen. In het volle zonlicht zullen de bladeren verbranden. Daarom is het beter de planten reeds in april buiten te zetten op een licht beschaduwde plaats, zodat ze langzaam kunnen wennen aan de ultraviolette stralen van de zon.

Citrusplanten komen uit warme, zonnige streken en daarom staan ze in onze tuinen graag in het volle zonlicht.

H. Stoffels.

Breevis Karna

Kweker:	P. van Bree 2001 NL
Bloem:	Dubbel, rood/aubergine
Bloembuis:	Koker. doorsnede kantig.
Kelkbladeren:	Omgekrulde kelk, symmetrie vierzijdig, top omhoog.
Kroonbladeren:	Onderaanzicht rond, half uitstaand, kleur basis licht paarsrood, middenveld en randgebied paarsrood.
Helmdraad:	Aubergine.
Helmknop:	Aubergine.
Stuifmeel:	Geel.
Stijl:	Aubergine.
Stempel:	Aubergine, gelobd.
Bloei:	Normaal.
Bloeitijd:	Normaal.
Knop:	Priktol, punt zijwaarts, doorsnede kantig, top opent normaal.
Blad:	Ellipsvorm, top spits, rand licht getand,
Groeiwijze:	Opgaand.
Bijzonderheid:	Houdt niet van de volle zon.

Veiling van fuchsia's en kuipplanten door de VFKL.

Zegt het voort, zegt het voort.....

A. Plaats en tijdstip:

- De veiling vindt plaats in zaal Keulen te Klimmen op **donderdag 20 juni a.s.**
- Aanleveren van planten door **leden** van de VFKL van 18.00-19.00 uur.
- Van 19.00-19.30 uur kan men de planten bekijken.
- De veiling begint om **19.30 uur.**

B. Richtlijnen voor deze veiling:

- Leden van de VFKL mogen planten ter veiling aanbieden.
- De planten moeten aangeleverd worden in schone pot.
- Er mogen twee categorieën aangevoerd worden:

1. oudere, overjarige planten. Deze worden per stuk geveild.
2. jonge, nog niet overjarige planten. Deze worden per set van minimaal 6 planten geveild. Een set mag bestaan uit verschillende planten.

- De planten moeten gezond en vrij van ongedierte zijn. Voldoet een plant niet aan de gestelde eisen, dan kan het bestuur de betreffende plant weigeren.
- Zowel de oude als de jonge planten moeten een goed doorwortelde kluit hebben. Wanneer ter controle de plant uit de pot geklopt wordt moeten de wortels minimaal de bodem van de pot bereiken. *(dus niet daags van tevoren verpotten!)*
- **In de potkluit moeten twee kaartjes steken. Op één kaartje moet de naam van de plant staan en de prijs, die de plant minimaal moet opbrengen. Op het andere kaartje moet het lidnummer staan en het nummer van de plant. B.v. 57.3 d.w.z. dat de plant geleverd is door lidnummer 57 en dat het de derde plant betreft.**
- De planten worden om de beurt naar binnen gedragen en de veilingmeester noemt de naam van de plant en de inzetprijs. De veilingmeester laat de plant zien en vraagt wie er wil bieden. De prijs gaat omhoog met € 0,50 en wanneer er geen bod meer is gaat

de plant naar de hoogst biedende. Steek bij een bod duidelijk de hand in de hoogte. Dat is het teken dat u biedt. Ben voorzichtig met onverwachte bewegingen van de arm of met het zwaaien naar vrienden. De veilingmeester kan die beweging als een bod zien.

- De geveilde planten gaan naar de afrekentafel en daar kan de hoogst biedende zijn plant, na betaling, meenemen. Zet de plant op een niet storende plaats in de zaal of, nog beter, breng ze meteen naar de auto.
- Planten, die de inzetprijs niet halen, worden apart gezet en kunnen na afloop van de veiling door de aanbieder opgehaald, c.q. verhandeld worden.
- Zijn alle planten geveild, dan moeten de mensen aan de afrekentafel even tijd krijgen. In die tijd rekenen zij uit wat de aanbieder voor zijn verkochte planten in totaal krijgt.
- Van de opbrengst wordt 90% uitgekeerd aan de aanbieder en 10% blijft voor de vereniging.

Op de veiling kan door iedereen geboden worden, dus ook door familieleden, vrienden, burens, kennissen, buurtgenoten, en door iedereen die een gezellige avond wil meemaken.

Zegt

het

voort.....

Vingerhoedskruid in een pot.

Waarom niet?

Tijdens een van onze zwerftochten door de bossen van de Eifel in januari kwamen we op een open plek in het bos en daar stonden heel veel planten van het vingerhoedskruid te wachten op de lente en de zomer. Dat deed me denken aan de tuin van mijn ouders heel lang geleden. Het was een bloementuin, maar de border was lang niet zo gecultiveerd als tegenwoordig. In de

Bladrozet

border stond ook het vingerhoedskruid en wel in de kleuren roze, wit en rood. Na verloop van tijd was de plant uitgezaaid tot in de perenboomgaard. In die boomgaard stond nog een betonnen bak die in de tijd dat er schapen liepen dienst deed als drinkbak, maar toen de nadruk meer kwam te liggen op de perenteelt moesten de schapen wijken. De bak stond aanvankelijk leeg, maar raakte langzaam vol met grond. Niet lang daarna verschenen de onkruiden en in het kielzog daarvan kwam het vingerhoedskruid. Eigenlijk werd er, ook vroeger niet, zoveel aandacht aan geschonken, maar nu op die open plek in het bos kwamen de herinneringen weer terug. De bloemen lijken inderdaad op een vingerhoedje zoals mijn moeder dat bij het verstelwerk gebruikte. Als kind speelde ik daar wel eens mee en omdat de bloemen van het vingerhoedskruid ook die vorm hebben werd er wel eens een afgeplukt en op een vinger gezet. Mijn vader waarschuwde steeds met: “Niet doen. Ze zijn giftig.” Bij nader inzien moet dat ook wel zo zijn, want zowel de schapen als de konijnen en de kippen keken er niet naar om. Ook al was het weiland kaal, het vingerhoedskruid was het hele jaar aanwezig. Toch kwamen we niet zo gauw in de buurt van het vingerhoedskruid, want de “hoedjes” werden druk bezocht door hommels.

Deze ontdekking in het bos, gecombineerd met de herinnering van vroeger brachten me op het idee vingerhoedskruid in een pot te planten en op het terras te

zetten, maar in mijn fuchsia- en kuipplantentuin waar een border met vaste planten ontbreekt, ontbreekt ook het vingerhoedskruid. Kennissen die wel een border met vaste planten hebben schieten te hulp en een mooie struik uit hun border wordt in een grote pot gezet en dus groeide in de zomer deze weinig eisende plant op mijn terras in een pot.

Vingerhoedskruid staat bij voorkeur op een lichtbeschaduwde plaats, maar (ervaring van vroeger) de plant doet het ook uitstekend in de volle zon mits de grond voldoende vochtig is. Een nadeel heeft het vingerhoedskruid zowel in de volle grond als in de pot. De bloeitijd is maar kort. Maximaal twee maanden - meestal juni en juli - kan men genieten van de mooie bloemen die in trossen van beneden naar boven aan de bloeistengels open gaan. Na de bloeitijd kan men twee dingen doen; of de uitgebloeide bloeistengels wegnippen of het zaad laten rijpen waardoor er nieuwe planten groeien. Dat laatste heb ik gedaan met mijn vingerhoedskruid in de pot, met als gevolg dat er een jaar later tussen de tegels van het terras nieuwe planten groeiden.

Vingerhoedskruid aan de rand van het bos.

Vingerhoedskruid behoort tot de tweejarigen. Op het einde van de zomer kan de plant gezaaid worden en het zaad kiemt dan weldra. Voor de winter ontwikkelt zich een bladrozet dat tegen de kou van de winter bestand is. In het volgende jaar groeit vanuit het rozet een bloeistengel waaraan de knoppen van beneden naar boven open gaan. Wanneer de plant uitgebloeid is en haar zaad verspreid heeft gaat het rozet meestal dood al kan ik me van vroeger herinneren dat de plant nog een jaar langer leefde. Hieraan was mijn vader debet, want om te voorkomen dat de plant zich door middel van zaad al te zeer verspreidde werd direct na de bloei de stengel met zaden verwijderd. De plant stak dan niet haar energie in de zaadvorming maar in een stevig bladrozet dat de winter alsnog een jaar overleefde.

Vingerhoedskruid in de border.

En mijn vingerhoedsplant als kuipplant? Op het terras stond een mooie kuip met Digitalis (vingerhoedskruid). De bloeiperiode was maar kort en vanwege het feit dat de bloeistengels hoog op de kuip stonden waaiden ze door elkaar en de samengebonden stengels vormden geen mooi en natuurlijk geheel.

Conclusie: Het was een mooi experiment en ik raad iedere plantenliefhebber aan het eens te proberen. Zoek echter wel een beschutte plaats zodat de wind geen grip heeft op de lange bloeistengels.

Tijdens het schrijven van dit artikel besef ik pas waardoor het vingerhoedskruid uit de moestuin en de perenboomgaard van mijn vader verdwenen is. Hij genoot wel van de bloemen, maar de bovenste twee knoppen waren nog niet open of hij verwijderde de bloeistengel. Doordat er geen zaad meer gevormd werd verdween uiteindelijk het vingerhoedskruid.

H. Stoffels.

Ricinus communis.

De wonderboom is een krachtig groeiende struik in de tuin. In de volle grond kan hij een hoogte bereiken van wel twee meter en dat lukt zelfs ook in een ruime kuip met voldoende voedsel. Het handvormige blad is bronskleurig. De gelige bloempjes vallen niet op, maar de stekelige vruchten die later rood verkleuren des te meer. De wonderboom is met veel planten op het terras of op het balkon of in de tuin te combineren.

De wonderboom kan men zelf gemakkelijk zaaien. Voor een sneller resultaat kan men de zaden 24 uur in een bakje met lauw water voorweken. Het beste kan men daarna de zaadjes apart in een potje zaaien, want de plantjes houden niet van verspenen.

Bedenk dat de zaden giftig zijn!

H. Stoffels

intratuin
HET GROENE WARENHUIS

Intratuin Geleen

Tuinboulevard Gardenz
Egelantier 19
6163 RB Geleen
046 - 4525111
info@geleen.intratuin.nl

donderdag en vrijdag koopavond

Het kan ook anders.

Er zijn veel wegen die naar Rome leiden. Er zijn diverse manieren waarop men fuchsia's en kuipplanten van voeding kan voorzien. Binnen onze vereniging worden de planten op verschillende manieren gevoed. Er is een groep die werkt met minerale voeding en een groep die werkt met organische voeding. In het regioblade van regio 9 van de Nederlandse Kring van Fuchsiavrienden kwam ik de volgende manier van bemesten tegen en volgens de schrijver met een goed resultaat.

In het voorjaar maakt de schrijver gier van oude stalmest of gedroogde koemestkorrels. Dit wordt vanaf eind maart tot eind juli om de week aan de planten gegeven en wel in de verhouding van een hand vol korrels of oude stalmest op vijf liter water. Dit mengsel wordt aan de planten gegeven, maar deze moeten wel een vochtige wortelkluit hebben.

Wanneer de planten naar buiten gaan steekt hij gaten in de grond op ongeveer 8 centimeter van de stam. Daarin doet hij Osmocotekorrels (15-10-15+ sporenelementen) in de verhouding die op de verpakking staat.

wordt warm en de korrels laten door de warmte te veel voedingsstoffen vrij, waardoor er overbemesting ontstaat. De planten krijgen verder geen mest meer, ook niet om af te harden. Al de planten die in potten staan krijgen een week voor het snoeien een keer chilisalpeter. Deze vlug opgenomen stikstof bevordert de aanzet van nieuwe groeipunten.

Opmerking ondergetekende:

Chilisalpeter is een natuurproduct dat 15,5% stikstof bevat en een kleine hoeveelheid sporenelementen. Die hoeveelheid toedienen aan het einde van het seizoen zal m.i. meer schade toebrengen dan voordeel geven.

H. Stoffels.

Verrast.

Na de veertiendaagse vorstperiode is het weer tijd de planten in de kas te controleren. Gedurende de vorstperiode is de kas wel verwarmd, maar tijdens die periode is het moeilijk water geven. Dat doe ik dan na de vorstperiode wanneer er niet meer verwarmd hoeft te worden. Men staat verbaasd hoe droog de wortelkluit van vele, vooral bladhoudende planten, is geworden. De citrussen waren bijzonder droog en een Buddha's hand heb ik zelfs moeten dompelen, want de bladeren hingen al heel erg slap.

Zeer verrast was ik door het feit dat er nog een Japanse mispel onder het schap stond. De plant stond er fris bij en was door de warmte niet uitgedroogd. Het is nog maar een jonge plant, maar toch ben ik er blij mee.

Bij planten in pot moet men ervoor zorgen dat er minstens 5 tot 8 centimeter ruimte zit tussen de potrand en de korrels. De potrand

De Japanse mispel (*Eriobotrya japonica*), ook wel wolmispel genoemd is een altijd groenblijvende plant. Ze is afkomstig uit China en Japan en houdt van warmte. Het is een plant voor een kuip, want in de winter bevroest ze. In een zeer warme, beschutte stadstuin kan ze de winter in de volle grond wel overleven. Daar zal de

plant in het voorjaar ook bloeien en vruchten geven, maar als kuipplant komt ze niet aan vruchtvorming toe en mocht dat wel eens het geval zijn, dan zullen de vruchten niet rijp zijn alvorens de plant naar de winterberging moet.

De vruchten van de
Japanse mispel.

H. Stoffels

Oleanders snoeien met de nodige voorzichtigheid.

Veel vragen zijn er ieder jaar weer over het snoeien van de oleander. Een oleander is een altijd groene plant die afkomstig is uit het Middellandse-Zeegebied en die in onze streken alleen maar als kuipplant gehouden kan worden. Reden? Onze winters zijn toch te koud voor oleanders, want bij lagere temperaturen dan -5°C

bevriezen de planten.

In principe hoeven oleanders niet gesnoeid te worden. Snoeien is pas noodzakelijk wanneer de planten te groot zijn geworden. Het beste kan men dan het snoeien verdelen over een tijdsbestek van drie jaren. Elk jaar snoeit men dan een derde van de takken weg, zodat na drie jaren de hele struik vernieuwd is. Elk jaar groeien er weer nieuwe scheuten en in drie jaar tijd is de hele

struik vernieuwd. Naast de oude takken verwijderd men ook de scheuten die dwars gegroeid zijn en de vorm verstoren. Ook de scheuten die langs de pot naar beneden hangen worden verwijderd. Om een mooie struik te krijgen is het belangrijk de scheuten zo diep mogelijk weg te halen. Wanneer men lange stompen laat staan zullen hierop nieuwe uitlopers komen en wordt de mooie vorm van de plant verstoord.

Het is zelfs mogelijk alle takken te verwijderen in een keer, maar dan zal men enkele jaren moeten wachten op de nieuwe bloemen.

De beste tijd om oleanders te snoeien is na de bloeiperiode of in ieder geval voor de eerste nachtvorsten.

Oleanders zijn goede groeiers en hebben om dat vol te houden voldoende voeding nodig. Natuurlijk is het bemesten in de winterperiode niet verstandig. De planten hebben er niets aan. De temperaturen zijn te laag. Er vindt maar een minimale stofwisseling plaats.

De sappen van de oleander zijn giftig en daarom moet men er voor zorgen dat ze niet in de mond of in de ogen komen. Na het werken aan de oleander is het belangrijk de handen goed te wassen en wanneer bijvoorbeeld kleine kinderen of kleinkinderen meehelpen is het belangrijk ze te leren op de juiste manier met de planten om te gaan. Verbieden lost niets op, leren heeft betere resultaten. De lichamelijke verschijnselen bij een vergiftiging door het witte sap zijn niet mals. Hoofdpijn, buikkrampen, huidirritatie en onwel worden zijn bekende verschijnselen. Zelfs een hartverlamming behoort tot de mogelijkheden. Wanneer een van deze verschijnselen optreedt is het natuurlijk vanzelfsprekend dat men een dokter waarschuwt.

Investeren in een Vitaal Centraal Zuid-Limburg.

Elke sportvereniging levert zijn eigen unieke bijdrage aan een Vitaal Centraal Zuid-Limburg. Via sponsoring of een donatie helpt Rabobank Centraal Zuid-Limburg ze daar bij.

Kijk voor meer informatie over sponsoring op www.rabobankcentraalzuidlimburg.nl

H. Stoffels

Een oranjeappeltje met bont blad.

Solanum capsicastrum wordt al heel lang gekweekt. De plant is in Nederland terecht gekomen via Engeland, maar is oorspronkelijk afkomstig uit Zuid-Amerika. Deze *solanum* bloeit met kleine witte bloempjes. Deze zijn weinig opvallend, dit in tegenstelling met de aan het eind van de zomer verschijnende vruchten. De vruchten verkleuren van donkergroen naar roodoranje en hebben een doorsnee van 1,5 centimeter. Jammer dat men van deze bessen niet lang kan genieten wanneer de plant onbeschermd staat, want de merels zijn er dol op. Het is

Solanum capsicastrum "Variegatum".

dan ook niet verwonderlijk dat er ergens in de tuin een jong plantje groeit, want het vruchtvlees verteert wel in de vogelmaag, maar de zaadjes verteren niet. Het zuur in

de vogelmaag zorgt ervoor dat de beschermlaag van de zaden wordt aangetast, waardoor ze makkelijk ontkiemen. De zaadjes worden met de vogelpoep ergens in de tuin gedeponerd en wanneer ze gunstig terecht komen zullen ze ontkiemen. De bontbladige vorm *Solanum capsicastrum* "Variegatum" is mooier dan de groenbladige soort. De blaadjes zijn groenwit en de vruchten zijn kleiner en oranje. In de beginfase zijn de jonge vruchten witachtig met groene strepen. Mijn ervaring is dat de vogels deze vruchten veel langer met rust laten.

De oranjeappeltjes gaan bij een goede verzorging jaren mee. In de zomer staan ze als kuipplant in de tuin, maar in de winter moeten ze naar binnen naar een vorstvrije plek. Ze worden vaak aangeboden als kamerplant, maar binnen in de droge woonkamer is het meestal geen succes. Ze houden van een koele ruimte en bovendien worden ze binnen vaak bezocht door de witte vlieg.

De snoei vindt bij voorkeur plaats in het voorjaar. Dan kan begonnen worden met wat meer water en voeding. Water en voeding zijn bij deze plant belangrijk. Na een periode van water tekort herstelt de plant maar moeilijk.

Solanum capsicastrum is gemakkelijk te vermeerderen. Dat kan door het nemen van stekken zowel in het voorjaar als in het najaar. Vermeerdering door zaad is zeer goed mogelijk.

Deze *solanum* groeit niet uit tot een grote plant en daarom verdient ze op het terras of in de kuipplantentuin een plaats op de eerste rij.

H. Stoffels.

primasta®
Potgronden en substraten
FLOWER POWER
www.primasta.nl
succes kweek je met Primasta

Even tussendoor:

In de les hebben de kinderen gepraat over het afschieten van wild in die gebieden waar dat nodig is. In de familie van Jeroen bezitten veel mensen een geweer en vol enthousiasme vraagt Jeroen aan een tante: "Tante Toos, mag ik uw geweer eens zien?" Tante Toos kijkt heel verbaasd en zegt: "Maar Jeroen, ik heb helemaal geen geweer." Dat antwoord is niet te rijmen met wat Jeroen gehoord heeft en daarom zegt hij: "Vreemd, mama zegt dat U altijd op mannenjacht bent."

Eng beest.

Tussen een aantal stenen groeit in de zon een vaste plant. Deze plant heeft als eigenschap dat ze een soort kussen vormt. Ze vraagt weinig voedsel in een lichtvochtige grond. Het is een gemakkelijke plant en in de zomer loop ik er regelmatig langs wanneer ik in de tuin

werk. Op een gegeven moment zie ik op een van die bloempjes iets raars bewegen. Bij nader inzien blijkt het enge beestje een larve van het lieveheersbeestje te zijn. Het beestje ziet er angstaanjagend uit en dat is ook de bedoeling, want vijanden moeten uit de buurt gehouden worden. Het enge beestje kan geen kwaad. Integendeel het verorbert heel wat luizen en daarom heb ik het maar rustig laten zitten.

Aubretia: vaste plant voor de

Gartenmeister Bonstedt

Deze plant is ontstaan uit kruisingen met Fuchsia triphylla, waar de Duitser Carl Bonstedt mee begon. De plant heeft donkerroodachtig blad met purperrode nerven en de bloemen hebben een lange, slanke, oranje-rode kelk. De bloemen staan in trossen bij elkaar aan het einde van de stengel. Gartenmeister

Bonstedt staat graag in de volle zon, maar verdraagt slecht koude en zeker geen vorst. Het is een rechtop groeiende plant die vaak in de volle grond geplant wordt. Deze plant wordt vanwege haar verdraagzaamheid voor volle zon ook vaak op kerkhoven geplant.

H. Stoffels.

Een goede start voor grootbloemige Clematis.

Belangrijk voor een Clematis: hoofd in de zon, voeten in de schaduw.

De hier afgebeelde Clematis-hybride is "Ville de Lyon". Jammer dat deze mooie bloeier zo ontvankelijk is voor meeldauw.

Al weer enkele jaren staat er in mijn tuin een aantal Clematissen. Ze bloeien heel goed, maar bij het planten heb ik met een aantal zaken rekening houden. Clematissen worden zo diep geplant dat twee paar knopen boven de wortelkluif in de grond komen.

Dat heeft twee voordelen. Wanneer de plant niet wil uitlopen vanuit de grond loopt ze misschien uit vanuit de knopen. Planten die wat dieper geplant worden hebben minder last van de voor Clematissen gevaarlijke verwelkingsziekte.

De planten hebben een lange weg afgelegd van kweker naar consument en wanneer ze in een tuincentrum niet goed verzorgd zijn, zijn de wortelkluiten droog. Daarom is het raadzaam de wortelkluif alvorens te planten in een emmer met water te zetten. Clematissen staan bij voorkeur op een plaats waar ze gedurende enkele uren van de dag in de zon staan. Ze kunnen tegen een schutting op het zuiden staan, maar van al te grote hitte houden ze niet. Ze staan bij voorkeur op een oost- of westzijde. Na het planten wordt de wortelvoet afgedekt met compost of met wat verkleind tuinafval.

Clematissen stellen niet zoveel eisen aan de grond. Een belangrijke eis is dat de grond niet constant nat moet zo zijn, want dan ontstaat er wortelrot of verwelkingsziekte. Bij de groei hebben ze een klimhulp nodig waaraan de ranken zich kunnen vasthouden. Ze moeten niet geplant worden in de buurt van klimop, wilde wingerd of bruidssluijer, want in de strijd om de voedingsstoffen zullen de clematissen niet overleven. Om te voorkomen dat het onderste gedeelte van de planten kaal wordt is het noodzakelijk de planten die vanaf juni bloeien in de winter tot op 30 centimeter boven de grond terug te knippen.

H. Stoffels

Onbekend, maar bijzonder mooi. Pentas lanceolata.

Het voorjaar nadert en het begint te kriebelen. De tuin moet weer omgetoverd worden van een wintertuin naar een uitbundig bloeiende zomertuin. Een plant die niet mag ontbreken is deze uit tropisch Afrika afkomstige Pentas en ze is in het voorjaar te koop op stam of als struik. Deze tropische terrasplant bloeit met bloemetjes in grote tuilen in de kleuren roze, rood, wit of lila. De bladeren zijn smal en behaard. Het is een zomerbloeiër en dat betekent dat de planten niet bestand zijn tegen vorst. In de winter verlangt ze een lichte, koele (10°C) plek., waar ze matig water krijgt, maar niet mag uitdrogen. Overhouden in de winter is niet zo makkelijk, want de plant moet in de winter een plek hebben met veel licht, een hoge luchtvochtigheid kan niet tegen een hoge luchtvochtigheid en een temperatuur boven 10°C. De plant kan goed als gestekte plant overwinteren. In de zomer kunnen de scheuten als stek gebruikt worden. Vroeg stekken betekent dat de nieuwe planten met voldoende wortels de winter ingaan.

Toch bloeit deze plant ook in de border in de volle grond, maar dan is het meer een plant die aan het einde van het seizoen opgeruimd wordt. Als kuipplant verlangt ze een goede, vochthoudende grond, maar overtollig water moet weg kunnen. Dat geldt ook voor een plek in de border. Een zonnige standplaats met voldoende voedsel en vocht laat de plant de hele zomer bloeien en wanneer men de uitgebloeide bloemen verwijdert verlengt men de bloeiperiode.

Pentas lanceolata hoeft niet gesnoeid te worden. Takken die de vorm verstoren kan men altijd wegknippen. Na de winter, wanneer de plant weer uitlopers vormt, moet men deze scheuten enkele keren toppen om een mooie, compacte plant te krijgen.

Deze Pentas is een veelzijdige plant, want ze kan ook als kamerplant gebruikt worden, maar bij hoge temperaturen is ze gevoelig voor bladluis en spint.

H. Stoffels.

Even tussendoor:

Op straat loopt een klein meisje. Ze is verkouden en snottert behoorlijk. Op het moment dat ze moet niezen passeert ze een oude dame. Deze ziet dat de kleine meid snottert en vraagt: "Och meisje, heb je geen zakdoek?" Het meisje antwoordt: "Dat maakt niet uit, mevrouw. Ik mag hem van mijn moeder toch niet uitlenen."

KWALITEIT VOOR EEN LAGERE PRIJS!

GROTE COLLECTIE TRENDY POTTEN ALTIJD ZÉÉR SCHERP GEPRIJSD.

WIM HENDRIKS
KWEKERIJ
KESSEL

VELDWEG 1, KESSEL | BIJ MCDONALDS KESSEL INRIJDEN, HIERNA 1E STRAAT RECHTS
T. (077) 462 16 30 | M. 06 537 224 55 | WWW.WIMHENDRIKS-PLANTEN.NL
OPEN: GEHELE JAAR MA T/M VRIJ 9.00-18.00 UUR, ZAT. 9.00-17.00 UUR.

Dat hebben Camellia's nodig voor een weelderige bloei.

Tegen het einde van de zomer hebben Camellia's al de knoppen aangemaakt voor de nieuwe bloeiperiode. Nu is het belangrijk ervoor te zorgen dat de knoppen ook aan de takken blijven zitten.

Camellia's houden van koelte.

Camellia's behoren tot de groep planten die hun bladeren behouden. Ze zijn dus ook in de winter groen. Door hun leerachtige blad zijn ze bestand tegen koude en ze houden van koelte. Camellia's zijn geen kamerplanten. Het is in de huiskamer te warm en de lucht is er te droog. gevolg: knopval. nee, ze staan liever buiten, ook in de winter en een vorstperiode is geen enkel probleem, zolang de wortelkluit geen ijsklomp wordt. Gebeurt dat toch, dan is het gevolg bladval en knopval. In een wintertuin, waar de temperatuur rond 10°C ligt voelt de Camellia zich wel thuis.

Volle zon een gruwel.

Camellia's staan niet graag in de volle zon. Dat geldt voor de zomer, maar ook voor de winter. In de schaduw van hoge bomen voelen ze zich thuis. dat wil niet zeggen dat ze op zonnige plaatsen niet willen groeien, maar toch is het vaak aan de houding van de plant te zien dat ze gruwelt van het felle zonlicht. Op een schaduwrijke plaats hoeven de planten niet zo vaak water te krijgen, al zijn het best wel goede drinkers. Bij een tekort aan water reageren de planten ook met knopval. Gezien het feit dat planten houden van zure grond is het beter regenwater te geven dan leidingwater. Een te hoog kalkgehalte in de grond kan ook leiden tot knopval.

Bemesting weer vanaf maart.

De meeste Camellia's bloeien in de wintermaanden. De natuurlijke hoeveelheid regen in deze maanden is voor de planten meestal voldoende. Gedurende de korte dagen van het jaar verdampen de planten niet zoveel, ze hoeven niet te groeien en daarom is het geven van extra voeding niet nodig, ook al staan ze in een kuip. Van november tot maart hoeven ze geen extra voeding om de knoppen tot bloei te brengen. Die extra voeding hebben ze wel nodig in de zomermaanden en dan hebben ze voorkeur voor een voeding die ook geschikt is voor rododendrons. Indien de planten goed verzorgd zijn in de zomermaanden zullen ze, onder normale omstandigheden, goed bloeien.

Nog een extra tip t.a.v. bemesting.

Heel veel planten worden in het voorjaar voorzien van beendermeel. Dat wordt gebruikt om de wortelvorming en daardoor de groei te stimuleren. Beendermeel is voor Camellia's echter uit den boze. Beendermeel bevat te veel kalk en daar houden Camellia's niet van. Organische bemesting is het beste. Organische meststoffen werken langzamer en hebben meer sporenelementen. Siertuinmest (7-6-12+4) heeft als voordeel dat het een meststof is die langzaam werkt en dus maar enkele keren gegeven hoeft te worden.

Camellia is een uitstekende kuiplant.

andere, meer doserende meststof is Osmocote in een samenstelling die geschikt is voor zuurminnende planten. De samenstelling kan voor 3, 4 of zelfs voor 6 tot 9 maanden zijn.

Een niet te grote hoeveelheid mengmest 12-10-18 eind maart/begin april gegeven kan de Camellia's goed op gang brengen. Geef echter niet te veel en de hoeveelheid die men geeft hangt af van de grootte van de planten.

Naast de gewone meststoffen hebben de planten behoefte aan magnesium. Dat is nodig voor de vorming van de bladgroenkorrels, zodat de planten er fris uitzien.

Overdaad schaadt.

Bij elke meststof die men geeft moet men bedenken dat overdaad schaadt. het is belangrijk af en toe een beetje te geven dan in een keer veel en zien de planten er gezond en fris uit, dan betekent dat dat ze zich goed voelen en kan men de voeding een klein beetje minderen om overdaad te voorkomen. Er bestaan veel meststoffen die men de planten kan geven, maar een afvalproduct van henzelf is de beste meststof. De afgevallen bladeren bevatten al de benodigde voedingsstoffen en het ia dan ook zeer goed voor de planten om deze onder de struiken te laten liggen. Na verloop van tijd verteren ze, de voedingsstoffen komen vrij en de wortels kunnen deze weer opnemen.

H. Stoffels.

Colofon:

Redactie CultiVaria:

Hub Stoffels
Jan Ramaekers
Marcel Aarts

Opmaak en verzorging:

Hub Stoffels
Bornerweg 15
6141BJ Limbricht
Tel. 046-4510323
E-mail hj.stoffels@home.nl

Marcel Aarts
St. Catharinastraat 65
6235 BD Ulestraten
Tel. 043-3644507
E-mail marcelaarts@home.nl

Aanleveren kopie:

4 weken voor het verschijnen van het clubblad.
3 weken voor mededelingen bestuur.

Voor technische vragen:

Hub Stoffels
Tel. 046-4510323
E-mail info@vfkl.nl

Voorzitter: Jan Ramaekers

Vice-voorzitter: Hub Stoffels

Secretaresse:

Annelies Weijers
Burg. van Laarstraat 48
6267 ET Cadier en Keer
Tel 043-4072217
E-mail secretariaat@vfkl.nl

Penningmeester:

Jan Bertrand
Mareheiweg 6
6343 EK Klimmen
Tel 043-4592077

Bestuursleden:

Francien Mast
Hannelore Stevelmans
Lou Tops
Michel Veldman
Jo Sieler

Secretaris-notulist:

Jo Sieler

Activiteiten:

Hannelore Stevelmans
Gisela Ramaekers

Inzake betalingen:

CultiVaria

Voor buitenland:

IBAN nummer:
NL 29 Rabo 015.48.39.566

Voor Nederland:

Rabo 16.99.32.206

Inzake betalingen:

VFKL

Voor buitenland:

IBAN nummer:
NL 17 Rabo 016.99.32.206

Voor Nederland:

Rabo 16.99.32.206

Giro 2026184

T.n.v. Jan Bertrand
Klimmen

Rademakers Parket

GBW erkend

www.rademakersparket.nl

Marcellienstraat 14 Tel: 046-4757286
6166 CR Geleen Gsm: 06-22684112

VAKMAN:

Voor alle seizoenen

Voor Dier, Tuin
en Bloemisterij artikelen

Openingstijden:

Dinsdag t/m vrijdag 9.00 tot 18.00 uur

Zaterdag van 9.00 tot 16.00 uur

Van 1 augustus tot 1 april op maandag
gesloten

Ransdalerstraat 95 6311 AX Ransdaal

telefoon 043-4591348

Info: WWW.magazijnransdaal.nl

HET ADRES VOOR BRUILOFTEN, FEESTEN, RECEPTIES,
KOFFIETAFELS, CURSUSSEN EN
VERGADERINGEN.

Tevens verzorgen wij ook lunches,
koude en warme buffetten.

**Café Zalencentrum
Keulen**

Wij zijn het gehele jaar geopend.
Schoolstraat 3 6343 CD Klimmen
045-4051241

*Verenigingslokaal van de verenigde
Fuchsia- en Kuipplanten Liefhebbers.*